

HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Název práce: **Problematika týraného, zneužívaného a zanedbávaného dítěte v ČR (Syndrom CAN)**

Autorka práce: **paní Renata Gábrišová, studentka University Karlovy v Praze, Lékařské fakulty v Hradci Králové**

Hodnocení:

Problematika týraného, zneužívaného a zanedbávaného dítěte v ČR je téma, které je nutné stále a znovu otevírat. Není to nový fenomén, jen se o něm otevřeněji a častěji hovoří. Přesto je hodně lidí, kteří nevědí, co CAN znamená. Proto volbu tématu hodnotím kladně.

Teoretickou část studentka rozdělila do deseti kapitol. V kapitole 1.3 Definice pojmů na str. 12 chybí vymezení pojmu *psychické týrání*. Na str. 18 v kapitole 2.2.2 Tělesné týrání pasivní povahy je uvedeno i upírání práva na vzdělání, o kterém však studentka hovoří i na str. 22 v kapitole 2.5 Zanedbávání a psychická deprivace. Podstata upření práva na vzdělání odpovídá právě zanedbávání péče. Snad jen pro doplnění informace bych uvedla, že průzkumy a statistiky z posledních let ukazují na fakt, že přestává platit, že týrané a zanedbávané děti jsou častěji z rozvrácených rodin. Dalším faktem je, že čím vzdělanější je tyran, tím používá rafinovanější metody týrání. O těchto zjištěních informují i širokou veřejnost např. materiály, které vydává pro poradny specializující se na týrané děti a domácí násilí Nadace rozvoje občanské společnosti. V kapitole 2.6 Zvláštní formy CAN bych zmínila ještě *cyklické týrání* (přenos způsobu chování, které dítě zažilo v dětství na další generaci). V teoretické části studentka použila velké množství citací z literatury. V některých kapitolách je citovaných pasáží skoro až příliš (opakovaná sdělení). Za nedostatek považuji opomenutí, resp. neuvedení úlohy státu a jeho institucí (např. OSPOD, opatrovnický soud, ...), které jsou hlavním garantem ochrany dětí tak, jak mu ukládá Úmluva o právech dítěte. Spolupráce uvedených krizových center a státu je daná příslušnými zákony. I když můžeme mít na tuto problematiku každý svůj názor, úlohu státu v tomto nelze vynechat. Uvedení příslušných zákonů v přílohách 2 – 5 nelze považovat za kapitolu hovořící o úloze státu. Jinak je zpracování teoretické části odpovídající.

V empirické části studentka použila dotazníku, který vyplňovala dostatečná škála respondentů. I přes velký počet dostatečně vzdělaných respondentů se potvrdila studentčina hypotéza, že si lidé pod pojmem CAN nedovedou představit něco konkrétního. Což jenom podtrhuje to, že každá iniciativa v této problematice je potřebná a důležitá. Velmi pěkné je zpracování výsledků do tabulek i následně do grafů, které poskytují na první pohled přehledné výsledky dotazníkového průzkumu. V souvislosti s výše zmíněnou absencí úlohy státu bych v empirické části vytkla otázku č. 15, kde jsou uvedeny nestátní, nadační a občanská pracoviště, ale měl by zde alespoň figurovat již zmíněný opatrovnický soud a OSPOD.

Jak uvádí studentka v závěru práce, jejím cílem bylo zmapovat povědomí veřejnosti o problematice CAN. V teoretické části vysvětluje jednotlivé termíny vztahující se k tématu a je škoda, že k celkovému obrazu nevyužila možnosti popisu nějaké kasuistiky.

Výběr odborné literatury je bohatý, jsou uvedeny všechny stěžejní práce našich autorů k této problematice – hodnotím velmi kladně.

V přílohách citované zákony bych raději zařadila do chybějící kapitoly o úloze státu. Další uvedené přílohy (dotazník, grafy a kresby dětí) odpovídají potřebám empirického výzkumu.

Diplomová práce má odpovídající grafickou úpravu. Malá poznámka – slovo *současně* (objevuje se několikrát v textu) je správně gramaticky v podobě *současně* (bez „t“).

Témata k diskusi:

- které státní instituce zajišťují výkon sociálně právní ochrany dětí
- na kterou ze státních institucí se můžete obrátit s anonymním ohlášením podezření na týrání, zneužívání či zanedbávání péče o dítě (samozřejmě je tato instituce povinna ze zákona se zabývat anonymním upozorněním)
- jak budete jako pracovník ve zdravotnictví podle zákona postupovat, když zjistíte, že právě ošetřujete týrané dítě (koho kontaktovat, co sdělit s ohledem na povinnou mlčenlivost ...).

Práci bych doporučila s ohodnocením: **velmi dobře.**

Ludmila Němcová

V Hradci Králové 27.10.2008